

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra PALNATOKE

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter IV", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter IV*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN , 1926-1930, s. 123. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl04val-shoot-idm140153722058112/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter IV

THORVALD.

Ædle Jarl! jeg kan ei dølgje
Dig her min Frygt.

PALNATOKE

venlig.

Hvad frygter Thorvald for?
Mit Liv? Det skal jeg jo dog eengang miste.
Min Ro? Den vinder ved det raske Skridt. —
See, Thorvald! jeg vil tilstaae dig det roent ud:
Jeg havde mig en Drøm i Morgenstunden.
Der kom en Mand til mig i Søvne, sagde:
»Endnu i Nat skal denne Regning slettes
Imellem dig og Svend! Endnu i Nat skal
Dit Hierte vorde roligt!« — Om han mente
Nu *Livets* eller *Dødens* Ro — det veed
Jeg ei; det vil vi nu forsøge. — Hvis
Jeg falder — vell da var det Nornens Vink,
Gaaer jeg derfra — da skal den røde Skygge
I Mørket tabe sig med denne Nat,
Og Dagen atter stedse see mig freidig. —
Følg mig! Jeg gaaer til Haralds Graverøl.

Han gaar.

THORVALD.

O ædle Helt, du gaaer kun til dit eget.
Men jeg vil redde dig — Ja! jeg vil ile
Til Stranden ned, vil aabenbare Buc
Forræderiet; han skal komme med
Sit Mandskab dig til Hielp. — Selv vil jeg flye
Udfaldet og min ængstelige Kummer.
Thi falder Palnatoke, falder Svend,
Er lige stor min Sorg og Danmarks Tab.

Farvell du skønne, danske Strand! hvi tvinger
En grusom, en fortørnet Norne mig,
At flygte bort, paa Nattens sorte Vove,
Til Heklas Sne, fra dine Bøgeskove?

Han iler bort.

KONGENS HAL.

Salen er i Baggrunden behængt med sorte Tepper, og den Afdødes Vaaben. Et Bord i Midten, hvorpaa staar et gyldent Træbilled af Freiers hellige Galt. Bænke til begge Sider. I det Scenen forandres, begynder en dæmpet Sørge musik, under hvilken Kæmperne vaabenklædte, komme parvits ind, og sætte sig omkring Bordet. I Baggrunden staae Trællene ved Skjenkebordet med store Misdkruse i Hænderne. Naar alle ere komne, træder Kong Svend ind med Fiølnir.

SVEND

afsides til Fiølnir.

Tallet er fuldt, kun Hovedmanden mangler.
Ifald han kommer ei?

FIØLNIR.

Han kommer vist.

Kun frygter jeg hans Følge.

SVEND.

Stille, Fiølnir!

Ved Asathor der er han! Uden Følge
Og uden Rustning, blot med Sværd og Skiold.

FIØLNIR.

Don vrede Rota leder selv hans Fied.

Musikken begynder igjen. Svend sætter sig i Høisædet, Arnoddur har anviist Pulnaføke sin